

klar afstand fra Le Pen, hører nu, at hans støtteparti bebuder, at det ikke vil respektere, at det er Folketinget som helhed, der taler på det danske folks vegne. Så kan vi være uenige eller enige med et flertal eller et mindretal, men man kan ikke påstå, at man i kraft af sin religion eller race taler på det danske folks vegne. Det er der ingen partier, der kan.

Kl. 10.15

Det er ikke i sig selv det værste; det værste er, at vi står over for at skulle revidere indfødsretsloven, og der bliver det en alvorlig udfordring for statsministeren, hvis statsministeren fremover accepterer, at det skal være religionskriterier, og så vidt jeg kan høre også etniske kriterier, der afgør, om man skal kunne få dansk statsborgerskab. Det er lodret imod grundloven, men det er vel ikke det, der er det afgørende for statsministeren, eller det er det forhåbentlig, men det er tydeligvis ikke det afgørende for Dansk Folkeparti.

Nu bør statsministeren sige: Dette er ikke den danske regerings politik og bliver det ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Altså der er jo et vist element af absurditet i denne her diskussion. Lad os nu forestille os, at SF og Enhedslisten – venstrefløjen i Folketinget – undlod at stemme eller stemte imod det forslag, vi har til behandling her, så ville det jo blive vedtaget alligevel. Derfor er det helt uforståeligt for mig, hvorfor hr. Krarup i den grad kaster sig over SF og Enhedslisten. Det er jo ikke os, der leverer de afgørende stemmer til, at det her forslag bliver vedtaget. Hvorfor diskuterer hr. Krarup dog ikke med dem, der afgør, om det her forslag bliver vedtaget. Det tør hr. Krarup måske ikke?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil ikke – slet ikke med den nuværende formand i sædet – sige noget grimt om fru Margrete Auken, selv om jeg for 30 år siden havde lejlighed til at diskutere med hende og der egentlig også vedtog, at vi to var færdige med at snakke sammen.

Derfor vil jeg lade hendes udtalelser stå for det, de er; kun vil jeg gentage, at jeg hilser med stor glæde, og det tror jeg også den nuværende regering gør, at der i Europa som helhed finder en selvbesindelse sted, som betyder, at gårdsdagens ideologiske magthavere sættes fra styret og

en vilje til at bevare den virkelighed, som er Europas, på ny kommer i højsædet.

Må jeg så sige til hr. Søren Søndergaard, som jeg jo altid lytter til med interesse, at jeg deler egentlig også hans undren. Hvorfor skal Dansk Folkeparti være de eneste, der virkelig forsvarer den danske indfødsret? Jeg efterlyser VK's forsvaret for det samme. Jeg undrer mig over, at det altid er os, der skal tage dagens byrde og hede, mens disse regeringspartier kører på frihjul og i øvrigt altid stemmer imod os. Jeg synes, det var rimeligt, at de også viste sig solidariske med os i forsvaret for danskernes indfødsret.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg har stor sympati for Kamal Qureshis forslag, som han fremsatte på SF's landsmøde om, at når man får indfødsret, så skal man underskrive, at man vil følge den grundlov og den lovgivning, der gælder i Danmark. Så det er der åbenbart bred forståelse for.

Til gengæld synes jeg, at hr. Kamal Qureshi gør sig skyld i total forvirring, når han sammenligner en lovreligiøs imam med en tidehvervs-kristen som hr. Søren Krarup. Der er en afgrund til forskel. Det er meningsløst, også af fru Margrete Auken, at sammenstille de to. Man kan sige meget, men sammenligne de to holdninger til religion og stat kan man altså ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Krarup, at meget har jeg oplevet her i Folketingssalen, men jeg har dog alligevel aldrig oplevet et folketingsmedlem stå heroppe på talerstolen og antyde, at Folketingets formands familiære tilknytning til fru Margrete Auken betød, at vedkommende ikke længere ville kommentere eller svare på et folketingsmedlems spørgsmål.

Jeg vil gerne sige, at jeg betragter det som en så alvorlig sætten spørgsmålstejn ved Folketingets formand, at jeg agter at tage det op i Præsidiets, og jeg går ud fra, at også regeringspartierne vil være konstruktive. Det er simpelt hen uacceptabelt. Der må et eller andet sted også være grænser for, hvad hr. Søren Krarup kan stille sig op og uimodsiget sige heroppe.

Noget andet er, at jeg ligesom Hr. Søren Søndergaard vil vente spændt på statsministerens kommentarer, som hr. Søren Søndergaard bad om, til det her meget vigtige og grundlæggende spørgsmål.

Kl. 10.20